

currendo ; vel loco virtutis , certum genus doloris aut contumeliæ , quod sustinuit per plures occasiones , similiter expendendo ; vel denique , quæcunque in uno aliquo corporis membro pertulit , simul colligendo.

MEDITATIO PRIMA

ET QUASI FUNDAMENTUM RELIQUARUM

De circumstantiis Dominicæ passionis

PUNCTUM I.

^{1 Pet. 1. 22.} **QUIS** patitur ? 1. Agnus sine maculâ , qui peccatum non fecit , nec inventus est dolus in ore ejus ;
Personæ patientis. Sanctus sanctorum , cui Spiritus datus est absque mensurâ : quem ipsi crucifixores Filium Dei , et justum agnoverunt , quandò compuncti dicebant : *Verè Filius Dei erat iste ; et : Verè hic homo justus erat.*
^{Matt. 27. 54.}
^{Luc. 23. 47.} 2. Patitur is , qui se totum impenderat in beneficium aliorum , *benefaciendo , et sanando omnes oppressos à diabolo.* Itaque non solùm talia supplicia meritis non fuerat , sed omne potiùs obsequium , undè conqueritur : *Retribuebant mihi mala pro bonis.*
^{Actor. 16. 38.}
^{Ps. 34. 12.} 3. Patitur magnus ille amator hominum , qui nobis omnia factus est : ipse Pater noster , Magister , Medicus , Redemptor , Pastor , Creator , Beatificator , Sponsus animarum. Si filius , patris ; si sponsa debet sponsi pœnas , necemque persentire ; qualiter

ego Christi , qui etiam ante passionem , in sacramento mirabili , se intimè in præcordia nostra insinuavit , ut illius vicissim passiones quasi nostras sentiremus ?

PUNCTUM II.

Quantùm patitur ? Ad duo capita revocatur : ad Atrocitas passionis. externas passiones , quas vocavit ipse Dominus baptismum : *Baptismo habeo baptizari ;* et ad internas , Luc. 12. 50. quas Calicis nomine significavit.

I. Quoad primum caput , sustinuit omne genus passionum. 1. In rebus externis , quia ipsis In externis. expositus vestibus , nudus palàm crucifixus est , partientibus illas inter se crucifixoribus. 2. In honore ; omne genus contumeliæ in ipsum jactatum fuit : 3. In Joan. 8. 48 famâ ; variè tractus fuit. In genere virtutis ; Matt. 27 63, et c. 11 habitus est *Samaritanus et demonium habens , seductor ;* 19. *homo vorax , et potator vini* , blasphemus , et reprobus. In genere sapientiæ ; sine litteris , in Joan. 7. 20 *furorem* Luc. 11. 15. *versus* , et stultus. Quoad miracula ; impostor , et Marc. 3. 21. magus , et qui in *Beelzebub* operaretur. 4. In corpore ; cruciatus , tum per se maximos , tum ex complexione delicatâ , sustinuit. 5. In amicis quantos ? vel quia ab iis desertus fuit ; vel quòd illorum vicem , præcipuè matris , valdè doleret.

II. Deindè licet discurrere per quinque sensus. II. Oculi cruciabantur , visis subsannantium actibus et In sensibus corporis. gestibus ; contrà verò , lacrymis ipsum amantium. Sed et sputis deturpati , et sanguine ex capite defluente oppleti , necnon propriis lacrymis exesi. Aures

autem exulceratæ , audiendis blasphemis , falsis testimonis , atque indignissimis accusationibus adversum se. Odoratus , ab Calvariæ graveolentiâ ; gustatus , à siti ardenti , et oblato in solatium aceto ; tactus per omnia membra cruciatus , à flagellis , spinis , et clavis.

III. Præterea licet partes corporis præcipuas percurrere , et in singulis propria considerare tormenta : ut verum de Christo sit : *A plantâ pedis usque ad verticem , non est in eo sanitas.*

IV. Dolores interni maximi fuerunt , ut ex agoniâ apparet ; cum sudore sanguineo.

PUNCTUM III.

A quibus patitur ? 1. Fuerunt ii ex omni genere hominum , summo , medio , et infimo , necnon sacro et profano , ut patet ex historiâ ; et in quos contulerat plurima beneficia , toto prædicationis suæ tempore. 2. Variis concitati motibus. Alii non ferebant vitia sua ab eo coargui ; alii metuebant sibi à Cæsare , alii cæco zelo religionis ducebantur. 3. Incentores fuerunt potestates tenebrarum , dæmones.

Joan. 13. 2. Nam *diabolus misit in cor , ut traderet eum Judas :*

Luc. 22. et Christus ipse in comprehensione dixit : *Hæc est hora vestra , et potestas tenebrarum.* Nec , sicut Job

Job. 2. 6. eâ conditione permissus est Satanæ , ut tamen animam illius servaret , ita et Christus ; sed hic , absque exceptione. 4. Augebat Christi dolores , quod intueretur corda torquentium , cerneretque quantâ

Circumstantiæ persecutionum Christi.

III. In membris externis Isa. 1. 6.

IV. Interior afflicto.

in ipsum rabie agerentur ; ut parva essent quæ inferebant , præ odii magnitudine.

PUNCTUM IV.

Pro quibus patitur ? I. Pro omnibus omnino hominibus ; ut redderet Deo honorem ab eis ablatum , ut iratum hominibus placaret ; ut gratiam et mediâ ad æternam salutem necessaria illis procuraret ; ut Cælum eis aperiret , gloriamque beatitudinis acquireret. Ad quæ opus fuit infinito pretio : non solum , quia demerita fuerunt innumera ; sed quia infinitæ malitiæ , ob Dei offensi infinitam majestatem. Et quamvis suffecisset una gutta sanguinis , ob patientis personæ infinitam dignitatem , voluit tamen totum fundere , ut copiosa esset redemptio , et superabundans ; ac , ut ex consideratione remedii (sicut ait Bernardus ,) periculi mei æstimem magnitudinem. Porro , quia totus homo saucius erat , voluit per omnia pati ; ut vitis singulis propriam adhiberet medicinam : cupiditati nostræ , nuditatem suam ; superbiam nostræ , opprobria sua , etc.

II. Pro inimicis patitur , proque ipsis crucifixoribus , ut hujus ipsius peccati veniam à Deo ipsis impetret : unde et pro illis oravit in cruce Patrem , etiam excusans , quod *nescirent quid facerent.*

III. Ita pro omnibus patitur , ut pro singulis Patri æterno offerat cruciatus suos. Et ita illos mihi applicabo , cum sancto Paulo dicens : *Qui dilexit me , et tradidit semetipsum pro me.*

I. Passus pro omnibus.

Serm. 3. de Nativitate.

Toto corpore pati voluit.

II. Pro inimicis.

III. Pro singulis.

Galat. 2. 20.

PUNCTUM V.

Ex amo-
re passus.
Ephes. 3.
18 et 19.

Quo affectu Christus patitur? Ardentissimæ caritatis, de quâ sanctus Paulus: *Ut possitis comprehendere quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiæ caritatem Christi.* Signa sunt hujus affectûs. 1. Quod desideraverit ardentem pro nobis pati: *Baptismo*, inquit, *habeo baptizari; et quomodo coarctor, usque dum perficiatur?* 2. Quod adventantes passionem ultrò amplexus est: contrâ quàm multi sunt, qui faciunt; qui profitentes illarum desiderium, refugunt experimentum. 3. Quod paratus fuit multò plura pati, quàm hostes infensissimi excogitare potuerunt.

PUNCTUM VI.

I. Virtutes
cur exer-
cuit in
passione.

Virtutes Christi in Passione relucens. I. Voluit tunc præcipuè omnes exercere: tum quia venerat ut magister, verumque illarum exemplar; et ita voluit in fine, tanquàm compendio, omnium specimen præbere: tum quia, cum per passionem promeretur nobis ipsas virtutes, earundem actibus ipsas nobis mereri congruentius erat. Præterea, ut quæ jacebant in obscuro, sic magis proferret et illustraret. Tandem, ut illas, quasi ultimam suam voluntatem nobis relinqueret; quod de caritate dixerat: *Hoc est præceptum meum.*

II. Exercuit
octo bea-
titudines.

II. Exercuit heroicos illos actus, à quibus beatos pronuntiaverat qui talibus moribus essent: Pau-

pertatem spiritûs, etiam à vestimentis, dum pendet nudus; et affinem huic humilitatem, factus opprobrium hominum, et abjectio plebis: Mansuetudinem; qui, cum malediceretur, non maledicebat; cum patere-¹ tur, non comminabatur: tradebat autem judicanti se injuste; et: *Sicut ovis ad occisionem ductus est, et quasi* ^{23.} *agnus coram tondente se obmutuit; vel ut alibi: Quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam.* Luxit, quando preces, supplicationesque... cum clamore valido et lacrymis obtulit in Cruce: quin et guttas sanguinis toto corpore effudit, præ lætûs magnitudine. Sitiivit justitiam insatiabiliter: cujus omnes partes implere voluit; et tandem, ut eam nobis pararet; mori, dicens: *Sitio.* Misericors fuit, ita ut sua, et se, pro sublevandis miseriis nostris, mille modis impenderit, nullâ suâ habitâ ratione. *Mundus corde; undè et placuit illius sacrificium Patri: Talis enim decebat* ^{Heb. 7. 26.} *ut nobis esset Pontifex sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.* Pacificus fuit; quia per mortem suam pacificavit nos Deo, et fecit utraque unum. ^{Eph. 2. 14.} Passus denique est propter justitiam; et passus omnia illa, in summo gradu, quæ discipulis ferenda prædixerat: *Cum maledixerint vobis homines, et persecuti* ^{Matt. 5. 21.} *vos fuerint, et ejecerint nomen vestrum tanquàm malum, etc.*

III. Sigillatim obedientia ejus consideranda est, ^{III.} *Ejus obedientia.* ^{Phil. 2. 8.} *Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem.* 1. In opere difficillimo. 2. In-^{Joan. 8. 28.} *tegerima: Sciens, quia jam omnium consummata sunt;* 28.

ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio; ut et hæc pœna impleretur, quod potatus est aceto. 3. Promississima: Ego autem non contradico. 4. Humillima: subiecit se vel pessimis. Dominus aperuit mihi aurem, ut obedirem: ego autem non contradico, retrorsum non abii; corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus; faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. 5. Constans usque ad mortem. Atque ex amore obedivit: Ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

Isa. 50.
5 et 6.

Joan. 14.
31.

PUNCTUM VII.

Septem itinera, quæ Christus in suâ passione obiit; seu stationes totidem. 1. A cœnaculo ivit in hortum, ubi tristatus est, oravit et sudavit sanguinem. 2. Ab horto, ubi comprehensus est, ad Annam. 3. Ab Annâ ad Caïpham. 4. Inde ad prætorium Pilati. 5. Ad Herodis regiam. 6. Regreditur ad Pilatum. 7. Ducitur ad Calvariam. Circa singula possunt varia considerari: Persona Christi patientis, ejusque internus sensus, et gressus, etc. Deinde socii, et loca, ad quæ circumducitur.

Septem
Christi
stationes.

PUNCTUM VIII.

Dolores B. Virginis ob Christi passiones. Tanti fuerunt, quantus amor; qui fuit summus. 1. Quia erat filius ejus naturalis, et totus ejus; quia sine patre eum conceperat, ac proinde patris, et matris

Dolores
B. Virgi-
nis ex
amore.
Quia
Filius.

simul amore illum prosequatur. Accedebat ille stimulus, quod Spiritu sancto obumbrante conceperat, qui est ipse amor. 2. Quia primogenitus, et unigenitus fuit; ex quo solet exaggerari dolor: ut apud Zachariam: Plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. 3. Ob similitudinem singularem; unde solent matres amare magis aliquem inter filios. Fuit autem Christus Matri simillimus toto corporis habitu; et illa vicissim ipsi Christo, morum atque virtutum præstantiâ. 4. Ob Christi miram sanctitatem, atque sapientiam. Caritas enim ordinata magis amat sanctiores; quippe Deo conjunctiores. Quod si accedat naturæ conjunctio, quæ est maxima filii cum matre, conspirantibus gratiâ et naturâ, crescit amor mirificè, ac proinde dolor. Quod si mulieres illæ ad eum lamentabantur, considerantes Christi innocentiam, quid senserit mater, quæ tantò majorem illum esse noverat? 5. Ob bona à Christo accepta: nam fecit ei magna qui polens est; et illud præsertim, quod matrem fecit, et dignam matrem. Est autem amor gratus, cupitque rependere: quomodo ergò non afficiatur ob mala sui benefactoris, ejusque tam eximii? 6. Quod is suus filius, esset quoque Filius Dei. Quam excellentiam cum penetraret intimè, et amaret ardentissimè in Filio, debuit indignitas passionis ejus cor Mariæ planè transverberare. 7. Quia B. Maria erat planè unus spiritus cum Deo; et ita cum Filio: unde necesse erat

Primoge-
nitus.

Zach. 12.
10.

Sibi si-
millimus.

Sanctissi-
mus.

Benefac-
tor infan-
tus.

Luc. 3. 49.

Filius
Dei.

Quia
ejusdem
spiritus.

ut passiones Filii pro suis haberet, ac sentiret. quia hic ipse dolor Matris affligebat cor filii, indè ipsa novo angebatur dolore.

Præter hæc, maximè faciebat ad dolorem, quòd B. Virgo vehementissimè comprehensas haberet illas circumstantias dominicæ passionis, de quibus suprà dictum est, ex quibus acerbitas et magnitudo passionis æstimatur. Quam rei æstimationem cum acueret immensus amor erga Filium, quid eam sen-

Luc. 2.35. sisse cogitandum est? Verè animam ejus *pertransiit gladius.*

PUNCTUM IX.

Virtutes
heroicæ
B. Virg.

Virtutes Dei Matris in passione Filii expressæ.
1. Resignatio suæ voluntatis; qualis et Filii: *Non quod ego volo.* 2. Humilitas; dum inter tot Filii opprobria se profitebatur matrem illius, atque in se omnia derivabat. 3. Fortitudo, et magnanimitas; quâ stelit ante Crucem, non victa, quamvis acerbissimis doloribus premeretur ex Filii conspectu. 4. Caritas in homines; quâ fiebat, ut non indignaretur percussoribus Filii sui; sed compateretur potiùs illorum cæcitati. Et quia passio ipsa ad omnium salutem spectabat, pia Mater illam pro ipsis etiam crucifixoribus, exemplo Filii, Deo Patri offerebat.

MEDITATIO II.

Prædicat discipulis de passione suâ.

PUNCTUM I.

CUM Christus quæreretur ad necem, recepit se cum discipulis suis *in civitatem Ephrem, juxta desertum.* Joan. 11. 54. Inde mox ascendit Jerosolymam, et *præcedebat illos, et stupebant, et sequentes timebant.* Præcedebat, Marc. 10. 32. properans ad mortem, incitante gradum amore. Contra ego. ad patiendum tardus. Item præcedebat, Passio Christi nobis exemplum. exemplum præbens, ut nos similiter faciamus. Denique, inusitatâ festinatione; quam proindè stupebant discipuli. Excitabantur et ipsi, ut contenderent singuli proximè sequi. Sic imitabor Christum hæc et illa patientem; et in hæc vestigiis ejus adlaborabo.

PUNCTUM II.

Prædicat discipulis passionem suam. Id aliàs fecerat bis: sed nunc distinctiùs: *Condemnabunt eum morte et tradent eum gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum.* Cur toties meminit passionis. Matt. 20. 18 et 19. Toties meminit passionis, quia eam semper gerebat in mente, et illius delectabatur memoriâ, quamvis rei acerbissimæ; ita ut etiam in gloriosâ transfiguratione suâ, cum Moysè, et Eliâ, de hoc excessu sermonem misceret. Uti-

Cant. 1. 12. nam etiam mihi sit, sicut sponsæ, *fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi! Inter ubera mea commorabitur.* Item, ideò inculcat, quòd ignominiosa hæc, de Christo, minùs credere, et assequi posse viderentur, quàm gloriosa; et ut discipuli se ad illa compararent, servantes illud: *In die bonorum ne immer sis malorum.*

PUNCTUM III.

Luc. 18. *Et ipsi nihil horum intellexerunt. Et timebant eum interrogare de hoc verbo. Et contristati sunt vehementer.*
31. et 6. 9.
43.
Matt. 17. Nec modò omnes intelligunt, qui audiunt arcanum passionis Dominicæ mysterium. Ideò autem apostoli non intelligebant, quia intenti erant in honores potiùs et commoda, quæ à Christo expectabant: indeque tristabantur, quòd flagellorum et crucis mentio ingereretur. Idem mihi eveniet, ut meditatione passionis nihil afficiar; quia affectus sum erga sensualia, et amore proprio plenus. Quin Petrus, post solemnem illam confessionem, cum Christus de passione suâ prædiceret, non jam revelante Patre cælesti, sed proprio suggerente sensu, etiam avertere
Matt. 16. Christum à morte visus est, dicens: *Absit à te, Domine! non erit tibi hoc.* Quem Dominus graviter increpuit: *Vade post me, Satana, scandalum es mihi; quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum.* Hæc videlicet est causa et radix non intelligendi verbum hoc; quòd terrena sapiamus, et cupiamus.

MEDITATIO III.

Solemnis ingressus in Jerusalem ante passionem. Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19.

PUNCTUM I.

CAUSÆ, ob quas voluit ita Christus ingredi, Causæ ingressus tam cele-
 fuerunt quinque. Prima causa, ut ostenderet quâ alacritate mortem adiret: quam imitati sunt marty-
 res. 2. Ut intelligeremus, cum postea tristitiam et agoniam ex consideratione passionis sensit, nihilominùs in iis ipsis secundùm spiritum exultasse: quod nos facere oportet cum Paulo: *Libenter gloriabor in infirmitatibus meis.* 3. Ut declararet benevolum suum animum erga ingratham civitatem, non obstantibus tot ibi contra se excitationis persecutionibus; quòdque etiam, post toleratam ibidem mortem, paratus esset illam in gratiam recipere, modò resipisceret: quod quotidie fit, quando per peccatum mortale Christo cruci affixo, conculcatoque ejus sanguine, tamen is paratus est ad eandem animam redire, suâque gratiâ illam visitare. 4. Ut doceret gloriosum esse pro Deo quævis pati, præsertim in oculis Dei, angelorum, et hominum justorum; ut triumphare nos doceat inter ejusmodi opprobria. 5. Ut tantò redderetur major ignominia passionis, quantò celebrior extitisset exceptio adventantis; juxta illud: *Exaltatus* Pi. 87. 16.

autem, humiliatus sum, et conturbatus; et apud
 Isa. 52. 14. Isaiam, de Christo: *Sicut obstupuerunt super te multi,*
sic inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus
inter filios hominum.

PUNCTUM II.

Matt. 21. Præparatio ad ingressum. 1. *Asinam* jubet adduci.
 2. *Marc. 11.* Aliàs semper pedes peragravit loca, ubi prædica-
 2. vit: nunc verò, non quadrigâ, aut phalerato equo
 1. *Luc. 19.* utilitur, sed asello; præferens insignia sui regni,
 35. paupertatem, et humilitatem, et mansuetudinem.
Matt. 21. *Dicite filie Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus,*
 5. *Zach. 9. 9.* *sedens super asinam et pullum; vel ut apud Zacha-*
riam... Veniet tibi justus et salvator; ipse pauper, et
ascendens super asinam, et super pullum, filium asi-
næ. 2. Mittit duos, qui solvant asinam. Sociatos esse
 vult apostolos caritate. Est apostolorum officium
 solvere peccatores. Si qui prohibeant (nam sunt qui
 obsistant bono animarum), responderi jubet: *Quia*
Matt. 21. 3. *Domnus his opus habet; non in suum, sed illorum*
 bonum, et pro gloriâ Patris. Adducuntur, ut iis
 insideat, frænet, ac dirigat quò opus est. O in-
 fræna me, Domine, et reduc me in viam manda-
 torum tuorum!

PUNCTUM III.

Honor
 Christo
 exhibitus
 est à Pa-
 tre.
 Plausus populi. Pater æternus, sicut Filium suum
 ingredientem in mundum in paupertate et humilitate
 clarificavit, misso ad pastores angelorum exercitu,

Solemn. ingress. in Jerusat. 21

qui illius adventum celebrarent, canentes gloriam
 in altissimis Deo, et pacem hominibus bonæ volun-
 tatis: ita nunc, ad passionem solemniter Jerosoly-
 mam venientem, excipi facit à simplici populo, non
 dissimili plausu; dum canunt: *Hosanna filio David.* *Matt. 21.*
Pax in Cælo, et gloria in excelsis. In Cælo pax, ^{9.} *Luc. 19.*
 dum cœlites hominibus conciliantur: undè gloria in ^{38.}
 excelsis ipsi Deo auctori redditur. Vestimenta subs-
 ternunt: ita ego mea, et me, ad pedes illius abji-
 ciam; felicitati ducens, quòd cedant in ipsius ob-
 sequium.

PUNCTUM IV.

Invidia pharisæorum: undè Christum interpel-
 lant: *Magister, increpa discipulos tuos.* Tales non ^{Invidiæ}
 sunt capaces, quibus communicetur intelligentia ^{malum.}
 mysterii Christi; sed populus simplex. Respondit ^{Luc. 19.}
 autem: *Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides cla-*
mabunt; vel illis tacentibus, lapides de me testimo- ^{3. 40.}
 nium perhibebunt, quos, ante vos, in terrâ jacere
 cernitis. Et verò lapides testificati sunt in morte
 Christi, quando *petræ scissæ sunt;* et cùm, in pæ- ^{Matt. 27.}
 nam, non relictus est lapis super lapidem, excisâ ^{51.}
 funditùs civitate Jerusalem. ^{Id. c. 24. 2.}

MEDITATIO IV.

Flet super Jerusalem. Luc. 19.

PUNCTUM I.

CHRISTUS
quare fle-
vit.

CUR flet? Flevit aliquoties; sed mirum quòd nunc, quando excipitur tam gloriosè. Flet ergò: 1. Ut ostendat se nihil tangi aut affici illo honore et plausu: 2. Ex caritate, quia intimè dolebat cæcitatè Judæorum; quòdque passio sua, ad quam appropinquabat, futura eis esset in ruinam. 3. In illâ civitate Jerusalem, supra quam flevit, repræsentavit sibi totum mundum, tot peccatis inquinatum, cujus deperditum statum deploravit, et mea nominatim peccata, ut et cæterorum.

PUNCTUM II.

LUC. 19.
42.

Verba flentis: *Quia, si cognovisses, et tu... quæ ad pacem tibi! Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.* Si cognovisses! Ignorantia tum malorum impendentium, tum oblatorum honorum, causa existit cur Christus repellatur. Pœna verò voluntariæ ignorantiae, post alias, erit extrema urbis calamitas: *Non relinquent in te lapidem super lapidem, eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ.* Fit idem mihi, si visitationes divinas, et inspirationes non recipiam, quas assiduè Deus offert. *Milvus in celo cognovit tempus suum; turtur, et hirundo, et ciconia*

IGNORAN-
tiae uia-
litas.
v. 44.
Jer. 8. 7.

Flet super Jerusalem.

custodierunt tempus adventus sui: et ego meum non observabo? Quòd si Jesus ita deslevit ruinam temporalem illius civitatis, quantò magis æternam, et illius et nostram!

PUNCTUM III.

Gesta à Christo in templo post ingressum. *Ac-* CHRISTI
cesserunt ad eum cæci et claudi, et sanavit eos: et bonitas.
cum tanta faceret, perversi non flectuntur. Pueri Matt. 21.
acclamant exemplo turbarum: Hosanna; atque id 14.
pharisæi in odium trahunt: audis quid isti dicunt? 15. 16. et 16.
Quibus Christus: Utiq. Nunquam legis, quia ex Ps. 8. 7.
ore infantium et lactentium perfecisti laudem? O absit à corde meo illorum durities! adsit autem horum simplicitas infantium!

Moratus usque ad vesperam, mira loquens, et faciens, *circumspectis* (ut ait Evangelista) *omni-* MARC. 11.
bus, exiit in Bethaniam cum duodecim. Circumscepit, 11.
num ab aliquo hospitium offerretur; sed inter tot plaudentes nemo obtulit: sic vani sunt humani plausus.

Postridie rediens, arefecit maledicendo ficum infructuosam. Sic in secundo adventu faciet, æternam maledictionem imprecatus iis, qui non benefecerunt proximis suis: *Ite maledicti in ignem æternum.* Matt. 25.
41.

MEDITATIO V.

Cæna in Bethaniâ.

Exhibita Christo est pridie palmarum ; sed hic ponitur , quia inde Judas cepit occasionem tradendi Christum.

PUNCTUM I.

Mal. 26. 7. *Marc.* 14. 3. **MARIA... unxit pedes Jesu : Accessit... habens alabastrum unguenti... et effudit super caput ipsius recumbentis.** Bis unxit : semel in conversione suâ , nunc in gratiarum actionem pro resuscitato fratre Lazaro. *Joan.* 12. 3. **Et extersit pedes ejus capillis suis , à pulvere , et sudore.** Tum unxit : ac fidentior facta , *fracto alabastro* , reliquum *effudit super caput ejus*. Et nos , duplici debito tenemur , et reconciliatæ gratiæ , et beneficiorum acceptorum.

Alabastrum quid notet.

Marc. 14. 3.

Joan. 12. 3.

1 Tim. 1. 5.

Alabastrum unguenti est cor nostrum. Id frangitur contritione salutari , et mortificatione passionum et appetitionum. Alabastrum fuit *unguenti nardi spicati* ; ex spicâ nardi , humili herbâ ; *pysici* , fidelis ac puri : denique , *pretiosi* : hæc est *caritas* , de corde puro , et conscientiâ bonâ , et fide non fictâ. Ungendus Dominus in pedibus prius ; exercendo nos in operibus mortificationis . Christique passiones imitando. Tum ad caput licebit assurgere , et illius divina contemplari.

Domus

Domus impleta est ex odore unguenti ; in totam Ecclesiam facti hujus bonum exemplum dimanavit. Sim et ego bonus odor Christi inter meos , et iis quibuscum versor. *Joan.* 12. 3.

PUNCTUM II.

Judæ obrectatio , et aliorum discipulorum ad-murmuratio. Nunquàm deerunt qui obrectent benefactis ; vel malo affectu , ut Judas ; vel zelo imprudenti , ut cæteri. Nam prodigalitas videbatur in re parùm necessariâ , nec multùm Christo gratâ ; et indiscretio , cum meliùs in pauperes distribui pretium unguenti potuisset. Sed , *nolite judicare , et non judicabimini.* Non intelligebant , vel affectum Magdalenæ , vel intentionem Christi id permittentis. Palliatur obrectatio specie virtutis eleemosynæ : et constat quòd Judas intendebat de pretio fraudare. Ita passim fit. Credibile est , murmur à Judâ cœpisse , indeque alios discipulos corripuisse. Sic unius improbi exemplo , plures boni corrumpuntur , et , ut ab odore unguenti tota domus repleta fuerat , ita pestilens unius afflatus alios discipulos infecit ; eò tamen excusabiliores , quòd non pravo affectu , ut Judas , ducebantur. *Matth.* 23. 3.

PUNCTUM III.

Defenditur à Christo Magdalenæ factum. In quo apparet in primis Christi pro suis cura , dum ab obrectatoribus eos defendit. Quod maximè facit ,

B

cùm ipsi, patienter ferendo, rem totam Deo committunt; ut Magdalena egit: quam melius utique ipse defendit, quàm si multis se ipsa fuisset tutata.

Benignè. 2. Elucet benignitas in corripiendis discipulis, reddità ratione: quòd pauperibus foret occasio benefaciendi, non item ipsi Christo in suà personà; et quòd Magdalena prævenisset vivum ipsum ungerere, quem postea mortuum non posset. Id quod accidit: nam cùm venit, ut ungeret ad sepulcrum, jam Jesus resurrexerat.

Mala venit in bonum. 3. Elucet providentià, quã Deus obreptionem illam convertit in gloriam Magdalenæ. Nam factum ejus per occasionem detractionis defensum à Christo, celebratur in universo mundo; quod alioqui latuisset, aut non tantam haberet commendationem:

Rom. 8. *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.*

28

MEDITATIO VI.

Christus à Judà venditur triginta argenteis. Luc. 22. Matt. 26.

PUNCTUM I.

QUIS venditur? Filius Dei, et Dominus omnium; qui, naturã suã inestimabilis, seipsum dedit pretium pro nostrã redemptione: ut impleretur illud

Isa. 52. 3. *Isaia: Gratis venundati estis, et sine argento redimini; sed non sine sanguine. Igitur vendi voluit, ut*

ego redimerer: et voluit propter nos sicut formam servi accipere, ita et pretio aestimari, quod est extremæ vilitatis; ut tantæ humilitatis exemplo meam deprimeret superbiam.

PUNCTUM II.

QUIS vendit? Discipulus, non ex vulgaribus, sed ex duodecim, quibus Dominus potestatem dederat pellendi dæmones, et sanandi infirmos, et tanquam amicis secreta sua manifestaverat. Vendidit autem ex cupiditate: *Quia fur erat et oculos habens.* Judam avaritia impulit ad venditionem. Joan. 12. 6. Undè ægrè tulit unguenti effusionem, ex quo lucrum expectasset. Nempè, modica usurpare solitus, eò venit cupiditatis, ut etiam venderet magistrum suum; et talem magistrum. De quo ipse Christus: *Nonne ego vos duodecim elegi, et ex vobis unus diabolus est?* Joan. 16. 7. Sic nihil uspiam tutum in hâc vitâ: è Cœlo Lucifer, è paradiso Adam excidit. Quidni nos? Elige tu, ô anima mea, tutiora; et *qui stat, videat ne cadat.* 1. Cor. 10. 12.

PUNCTUM III.

Vendit impulsore diabolo. Judas quidem, cupiditate suã urgente, exacerbatus fuerat: sed diabolus eã turbatione usus, misit in cor ejus, ut traderet Jesum. Tanti est passio immortificata. Videtur autem eam prætexuisse apud se excusationem, quòd Christus suam necem prædiceret, et alioqui Judæi in eam essent animati: ut quodammodo utrisque satisfaceret, si Jesum proderet; et interim ipse frau-

datum unguenti pretium reciperet. Discam non admittere cogitationes, quæ animo affecto ac perturbato adveniunt: nam tunc se diabolus insinuat.

PUNCTUM IV.

Inimicis
venditur.

Quibus venditur? Inimicis. Nec venditur sicuti Joseph, ut qui liberaretur à morte; sed ut eam incurreret: nam venditus est sitientibus ejus sanguinem. Credibile est Judam apud concilium prætexisse causam venditionis saltem speciosam: quòd Christus legem transgrediretur, quòd admitteret profusionem rei pretiosæ ad delicias, et alia nescio quæ; ne sine causâ deficere à suo magistro videretur. Et excipiebantur ejus omnia cum plausu. Id solatio est præsulibus, cum à subditis calumnias patiuntur.

Fuit Christo
ignominiosum.

Sed et alio modo hæc proditio fuit Christo ignominiosa; dum homines animadvertentes avaritiam discipuli tam enormem, ut magistrum venderet, inde faciebant judicium de magistro, et scholâ, unde talis prodibat discipulus.

PUNCTUM V.

Matt. 26.

25.
Venditur
pretio
servi.

Pretium venditionis, *triginta argentei*. Totidem solvebat pro vitâ servi, qui illum occidisset. Itaque venditur Dominus Jesus pretio servorum, et venditur ad necem. Videtur autem Judas (quod ad majorem contemptum facit) pro quovis pretio paratus fuisse vendere Jesum; cum ait: *Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam?* Illi autem continuo

Ibid.

pretium servile obtulerunt. At Christus quanto pluris facit te, ô Juda? Pretio sui sanguinis te, ingrâte, vult redimere. Et ego quoties viliori adhuc æstimavi Dominum meum, quando pro vilissimâ voluptate, aut commodo, posthabui ipsius gratiam?

Pluris
facit
Juda.
dam.

PUNCTUM VI.

Post venditionem, quid Judas, quid Judæi faciunt? Judas captat occasionem tradendi Christum, ideòque ad convictum illius revertitur. Quem Jesus gestorum gnarus, nihilominus benignè accipit, et de absentia rogat: ille autem, simulatè omnia. Judæi autem læti de pacto, præstolantur cupidi exitum, et quamvis in concilio suo decrevisset: *Non in die festo, ne fortè tumultus fieret in populo*; nunc, et isto posthabito respectu, quancumque parati sunt occasionem amplecti: ita videlicet disponente divinâ Providentiâ, quæ festum et paschalem diem veri agni sacrificio destinaverat.

5.
Christus
passus
in
festis
die.

Collige duo documenta. 1. Quòd in quâvis congregatione vix erit ut non contingat reperi aliquos de genere, quantumvis sub industria et sancto moderatore. 2. Valere id ad exercitium magnarum virtutum, patientiæ, mansuetudinis, et caritatis; quæ præcipuè erga filios rebelles enitent. Cujus rei exemplum præbere moderatoribus voluit Christus Dominus, sustinendo Judam, et adjuvando ipsum juvare.

Cur
sustinuit
Juda
tam
diu.

MEDITATIO VII.

Esus Agni paschalis. Matth. 26. Marc. 14.
Luc. 22.

PUNCTUM I.

Zelus legis in Christo. PRÆPARATIO agni. 1. Elucet in Christo studium observandi legem, quando idcirco Jerosolymam venit, ubi sciebat sibi parari necem; et præmisit, qui necessaria curarent, ne quis defectus committeretur in legali observatione. Sic ego studiosus sim divinorum præceptorum. 2. Duos præmisit ad hoc, Petrum et Joannem (in quibus fides et dilectio significantur,) carissimos sibi discipulos. Disponunt eadem virtutes ritè animam, ad esum veri agni in sacrâ Eucharistiâ. 3. Nuntiarî jussit Domino domûs: Matth. 26. 18. *Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio pascha cum discipulis meis.* Verba hæc ita fuerunt efficacia, ut confestim locum amplum, et reliqua, præbuerit. O, audiam ego ex te, quòd apud me velis pascha facere! Ecce totum cor et animam tibi offero, ubi cœnes.

PUNCTUM II.

Progreditur Jerosolymam, et discumbit cum discipulis. 1. Inter eundem variè afficiebantur. Christus exultabat venisse tempus complendi opus sibi à

Patre impositum: Judas gaudebat de occasione tradendi Magistrum: cæteri subtristes incedebant, volentes verba Christi: *Post biduum pascha fiet, et Filius hominis tradetur, ut crucifigatur.* Levabat ipsos Christus suis sermonibus. 2. Cùm accubuissent, Dominus ait: *Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequàm patiar.* Sæpiùs manducaverat cum illis agnum: sed hanc supremam manducationem summè semper expetiverat; tum quòd in ea exhibiturus erat edendum verum Agnum, in prioribus figuratum; tum quia, mox ab hac cœnâ, baptizandus ipse erat baptismo illo passionis à se tam exoptato.

PUNCTUM III.

Editur agnus. Intereà Christus eos ritus, qui in typo illo servabantur, ad se applicabat. Intuebatur agnum supra mensam expositum, excoriatum et assum; et cogitabat sic se super crucem expansum iri, et flagellis ipsâ cute exuendum, igneque tormentorum extorrendum. Secabatur agnus in partes, sed integris ossibus: sic se toto corpore luxandum; non tamen, ut latronum, crura confringenda. Festinantes comedebant: ita in se, rabie maximâ, adversarios ruituros. Baculum manu tenebant comedentes: in typum ligni Crucis. Assumpto figurali agno, obtulit se Patri ad complendum, quiddid in illo præfiguratum fuerat.